

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто потт. нмд. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 1-2 год. передпол.
Рукописи не зворотяться.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в київ. 4.20 ал.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7.50 ал., Німеччині 7.50
ал., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к., Ру-
мунії 150 лей, Болгарії 7.50
ал., Австрії 7.50 ал. Змін-
адреси 1 дол.

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
—
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Конний рільник повинен негайно забезпечити від огню не
лише будинки, але також своє збіжжя і пашу
в ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

Агенція Товариства у всіх місцевостях Галичини. — Премія уніформної

Виплата шкід безпроносна.

Ликвідує збіжжя і пашу не підлягають понижувати забезпечення в Польській

Дирекції Взаємних Обезпечень і для того кожний Українець повинен їх забезпе-

чити на цілу вартість в „Дністрі“. 12—15

Товариство приймає забезпечення в доларах або золотих.

Польська автокефалія.

День 16. вересня 1925 стає істо-
ричною хвилею, переломовим днем
в житті православної церкви в
Польщі, в житті чотирьох мільйонів
визнаних цієї церкви. В тому дні
формально і святочно польський
уряд досягнув свою мету: зрівняв
неканонічним способом церкву пра-
вославної церкви в Польщі з її
канонічним московським центром.

В дні 16. вересня 1925 Варшава,
найдаліше висушена на схід стани-
на латинства, обходила свято „по-
бди польської державної ідеї“,
себто свято безвізвального під-
чинення православної церкви поль-
ській політичній владі. В дні 16.
вересня 1925 православна церква
формально стала автокефальною,
себто незалежною від мо-
сковського православного центра,
але за те повністю залежною від
польської світської адміністрації,
від її бажань і забаганок.

Польська автокефалія формаль-
но заступала в половині вересня
1925, однак фактично вона іста-
нує вже майже чотири роки. Ре-
ставація польської державності
супроводжувалася страшними переко-
дами для православної церкви.
Перші удари поспалили на пра-
вославні церкви в Холмщині, коли
то старинну церкву св. Кирила й
Методія висаджено акразитом в
повітря. Сотні церков зачинено, а
ключі віддано поліції. Православ-
не населення лишилося без спро-
можі заспокоєння його релігійних
потреб. Друга фаза цього підго-
товлення автокефалії зазначалася
загарбанням церков сфантазовани-
ми і владою підтримуваними римо-
католиками та насильною переми-
ною їх на костюли. Середньо-
місний релігійний фанатизм йшов
тут у парі з потоптаннями права
власності. Православне духовен-
ство позбавлено матеріальної за-
безпечки, понижено його в нужді й
безпросвіту.

Паралельно з тим розпочато за-
ходи біля „автокефалії“, яку вже
введено одностороннім розпо-
рядком уряду з 31. січня 1922
р. Там переведено принцип не-
залежності православної церкви
від якоїнебудь зовнішньої вла-
ди, принцип суперечний з канонами
і практикою усіх церков. Автоке-
фалія в православній церкві може
обіймати тільки національні і
церковні національні держави. Мі-
шаним під національним оглядом
церквам в чужинній державі може
бути признана з боку дотеперіш-
ньої державної духовної влади мен-
ша або більша автокефалія. Ясно,

що в ніякому випадку не могла ле-
гальним порядком досягнути автоке-
фального становища православна
церква в Польщі, якої визнавали на-
лежать до трьох національностей:
української, білоруської й росій-
ської.

Також польська держава не є на-
ціональною державою для жадної
з тих націй. Православна церква не
лише не є пануючою в Польщі, як
щого вимагає принцип національ-
ності цієї церкви, але навіть не є рів-
ноправною з іншими церковними
організаціями.

Польські заходи у московського
патріярха Тихона в справі авто-
кефалії з поданих причин не мали
ніяких успіхів. Тоді польський уряд
наказав перебуваючим на польській
державній території православним
владикам самочинно перевести авто-
кефалію, не оглядаючи на канони.
Годиться ще зазначити, що в
основу організації православної
церкви покладено демократич-
ний принцип в протиставленні до
аристократичного принципу
католицької церковної організації.
Про долю і зміну організації пра-
вославної церкви рішення не тільки
владика, єрархи, але й миряне.
Тимчасом польський уряд знехту-
вав цей принцип, знаючи, що йому
легше зробити натиск на кількох
залежних від нього людей, церков-
них достойників, як на мільйони вір-
них і їх представників.

Однак й більшість владик спро-
тивилася польській автокефалії, за-
що їх прогнали з меж польської
держави, або запроторено в мона-
стирських мурах. Так „прочистив-
ши атмосферу“ і після трагічної
смерті енергійного митрополита
Юрія (Українця, а не Москва), як
писав польська преса) поклавши
на митрополитичий стілець слабо
відпорного і незаязаного з інтерес-
ами православної населення в
Польщі єп. Діонізія, — приспів-
ним ходом поведено „автокефалі-
стичну“ акцію.

Складаний на приказ уряду со-
бор „перечислених“ єпископів ухва-
лив 14. червня 1922 автокефалію,
але у мову, а саме, що поль-
ський уряд зобуде бла-
гословення для автокефальної пра-
вославної церкви від царгородського
патріярха і інших патріярхів та
голов православних церков в Греції,
Болгарії, Югославії і Румунії, а також
від московського патріярхату (якщо
цей патріярхат не буде скасований).

На протязі двох літ відбулося
здобування польським уря-
дом благословення для пра-
вославної церкви в Польщі від па-
тріярха Константинопольського і
інших патріярхів та голов православ-
них церков в Греції, Болгарії, Югосла-
вії і Румунії, а також від московсь-
кого патріярхату (якщо цей патріярхат
не буде скасований).

Знаний магазин ФУТЕР ФІРМИ С. ФІШ

Львів, Гетьманська 24., телеф. 1360

Поручає величезний вибір всього роду ФУТЕР, по кожному з них ціна
305 і на логічних успіхах. — Власні роботи випілки. 3-4

Земельна реформа в сенаті.

Реферат сек. Беляського. — Промови й заяви представників різних поль-
ських партій. — Промова сен. М. Чапківського.

Законопроект про парцеляцію і
осадництво, який в останніх двох
тижнях тоявся по сенатських комі-
сіях (суспільного господарства,
скарболо-бюджетної і правничій),
переїшов 16. ч. м. під розгляд пле-
нуму сенату.

Референт сен. Беляський, прохаю-
чи вибачення, що він не визнаєть-
ся як слід у подробицях закону,
бо сам не спеціаліст, а коім того
обняв реферат лише 4 дні тому,
заявив, що всі земельні реформи,
переведені досі в 15 європей-
ських державах, мають дві спільні
прикмети: 1) демократизацію по-
сідання землі, 2) менше або більше
визначення землі. Як власні на-
слідки земельної реформи в Поль-
щі реф. передбачає тимчасове об-
меження хліборобської продукції і
експорту, заупинення розвитку ріл-
ного промислу й хвилею зменшен-
ня скарболов впливів; як додатні
наслідки: піднесення добробуту се-
лянської верстви, облекшення вну-
трішнього ринку збуту для виро-
бів промислу і „сильне обмежен-
ня державної території“ (себто ко-
лонізація „красів“). Сенатські ко-
місії кермувалися принципами: „е-
волюції“ і зменшення примусу ви-
власнення до мінімум. Отже вони
прийняли внесені, що: нерозпар-
цельована в одній році земля не
добільшити контингенту призначе-
ної до парцеляції землі на другий
рік; поємнений виказ на 1926 р. не
буде оголошений; приватна парце-
ляція отримає цілий ряд полех-
шень. Основною зміною є введен-
ня до закону приписів про кома-

сацію і регуляцію, обов'язок заго-
сподарення поміщиків парцель по-
вним власникам, ну і — збіль-
шення максимуму землі, не підля-
гаючої парцеляції. Закінчив вище-
польський референт свої виступи
проглаголюючи на вкеслі, які державі
виставила селянським масам у фор-
мі обіцянок земельної реформи, та
пересторобою, що — мовляв —
державі не може, як банкрот,
пропонувати викуп тих векселів по
5 сотиків за золотий (наче би ни-
нішній закон, та ще й запроваджені
сенатом, уявляв собою повне ла-
спокоєння даних обіцянок та кон-
ституційних гарантій).

Представник опозиції (ЗЛН) сен.
Грицакхер бився в груди, що
його клоп турбувався виключно
долею будучої продукції та варті-
сним законом з „правовістю і кон-
ституційністю“. Представник великої
поміщицької власності (зубадець)
сен. Стецькі заявив просто, що
„законопроект обіймався безпере-
мною з обов'язковим цивільним
кодексом і конституцією“. Він ба-
чить лікарство на нездорові агро-
ні відносини в Польщі не у ви-
власненню великої зем. посілості,
а в упрощенню Польщі й
приноровлюванню зем. реформи
„крок за кроком“ до того упроще-
ння. Сен. Стецькі промову
страшні наслідки від зем. закону,
як недалекий ще гірший голод зе-
млі, який треба буде заспокоювати
з вивласнювання більшої селян-
ської земельної посілості! —
Сен. Возницькі („Визволені“) теж
показав святоще добо-

ставленої ним автокефалії. Найле-
кше пішла справа в Царгороді. Пі-
дозрілий в продажності патріярх
Григорій 13. листопада 1924. прий-
няв й затвердив автокефальний і
незалежний устрій православної
церкви в Польщі, поблагословив і
клянуто проголосив православну
церкву в Польщі як церкву авто-
кефальну і обдаровану всіма необ-
меженими правами автокефальних
православних церков“. Цю поста-
нову затвердив його наступник, о-
після прогнаній турецьким урядом
патріярх Константин та теперішній
патріярх Василь (Базілев), який і
прислав свою делегацію на свя-
точне проголошення автокефалії
до Варшави. Автокефальність пра-
вославної церкви в Польщі при-
знав теж румунський патріярх. Даль-
ше теж визнані (благосл. церков в
Греції, Болгарії, Югославії і Мо-
скаві), але на те не
заставляючи ще нема, але на те не
заставляючи найменшої уваги польський
уряд, який зобов'язався виконати
благословення

Так кінчається один акт з життя
православної населення в Польщі,
кінчається для уряду, але не кінча-
ється для визнавачів правосл. церкви.

З приваду святочного оголошення
автокефалії православної церкви у
Польщі низше підписані православні
сенатори і послані, які під цю по-
ру знаходяться у Варшаві, вважа-
ють своїм обов'язком супроти пра-
вославної населення у Польщі,
яке їх вибрало і довірило їм оборо-
ну своїх прав та інтересів, — зая-
вити, що цей акт переведено офі-
ційно церковною владою у Поль-
щі без відома та участі правосла-
вної людності, і що православному
народові не дано можливості ви-
словити з цього приводу свою
думку й волю (на Соборі) в кан-
онічному порядку.

Підписи: сенатор Чепківський, сен.
Маркович, сен. Пастернак, сен. Ле-
вандовський, сен. Богданович, депутат
Рогоух.

визнання держави в 1920 р. переда-ти селянам землю, з тою візго-ною, що він бачить у поправках комісії сенату: перетвердженні ціло-го закону. Якщо палата прийме поправки комісії, то боротьба, яка закінчилася в комісії деяких ком-промисом (комісією лише ча-стини польської партії — Україн-ці ніякого компромісу не закла-дали — Пр. Рел.), розпалиться на-ново і то в найважчий для держави фінансовій і господарській ситуації. Запропоновано 160 поправок, себ-то 160 можливостей відкинення ці-лого закону, «що лише поправка життєво проти себе більшість, але не пахуючу 11/20 голосів». Промо-вець висміює роль правди як о-боронця конституції і складає в імені «Визволення» таку декларацію, що «колиб якась партія поставила внесення на прийняття закону без змін, то з тяжким серцем, бачучи, що наші поправки не мають ви-глядів перейти, ми голосували би за тим внесенням». Сен. Шихов-ський (НПР.) заповідає оголошення новою поправкою, признаючи зем-робітникам більше відшкодування та більші кредити на загосподарення; від прийняття тих поправок НПР. робить залежним своє ста-новище.

Слідуючого дня (17. ц. м.) ве-лась у сенаті дальша земельна де-бата. Сен. Бузек (Пяст) дома-гався прийняти закон без основних змін в порівнянні зі соймовим за-коном. Він полемізував теж зі сен. Стецким на тему «конституційно-сти» чи «неконституційності» за-кону.

Сен. Чернавський в імені Укра-їнської Парлам. Репрез., розпочав свою догугу промову такою заявою:

«В добі права нації кожний нарід мусить одержати землю своєї історичної території, тим самим і укра-їнський нарід, а з окрема та части-на його, що від віків трудиться ко-ло землі, мусить одержати відвічну свою спадщину, зрошену кровю національних своїх героїв і потом покоління, що її управляли. Аграрні реформи, які заводять демократи-зацію земельнодільництва, мусять ч-слитися з історичними правами на-ції, як такої, і природними правами трудового люду, який від століть займається хліборобством. Супро-ти того Українська Парламентарна Ре-презентация закладає рішучий про-тест проти вирішування земельного питання варшавськими законодав-ними тілами і заявляє, що розв'язка земельного питання на Західньо-Українських землях прислугувати може одиноким українському наро-дові, його законодавчим тілам.

Кожні сьогодні варшавське зако-нодавнє тіло, топчучи всі міжна-родні зобов'язання варшавського представництва і свої власні закони, бе-регеться насильно розв'язувати зе-мельне питання західньо-україн-ських земель, щоб історичну укра-їнську територію вчинити тереном колонізації польським елементом, що походить з етнографічних меж Польщі, а українське населення злати на повну пролетаризацію і рівночасно насильно змінити етніч-ний склад Зах.-Українських земель, забираємо слово, щоб запересту-вати проти практик варшавського законодавчого центру перед усіми культурними народами світа і при-гадати польському народові, з яким обуренням відноситься він до діяль-ності пруської колонізаційної ко-місії...

Дальше промовець порівнює ме-тоди кол. пруської й нинішньої польської колонізаційної політики та її реальний вислід, після чого пропонує формальні обітниця, які від 1919 р. робила Польща перед Антантою й перед західно-європей-ською демократією щодо наділення землемі селянського непольського населення в Польщі. В лютому 1919 року нач. держави Юзеф Пілсудскі заповів при відкритті конститу-ант, що «земельна реформа в Польщі буде переведена в дусі ве-ликих демократій заходу». Але дій-сні демократії заходу не признають колонізації. Справжні цілі зем. реформи виявили підчас соймової дебати в літі 1919 р. Вінценти Вітос і Станіслав Гравіс — лідери най-численніших польських партій, які зацвили отверто, що аграрна ре-форма тому конечна, бо лише плуг польського хлопа може тривко означити межі Польщі на Сході, та що польські лідери не повинні протестувати проти агр. реформи, бо та агр. реформа має на меті спольонізування кресового села й залиття польським елементом кресових міст.

Переповівши докладно всі ми-тарства польського уряду, почина-ючи від закону з 2. серпня 1919 р., промовець закінчив так: «Не від-даюся пустим надіям і не займа-юся побайдинокими постановами за-кону (який є на розгляді сенату) — навчений досвідом, який мали мої товариші, ставляючи поправки до проекту закону у соймі. З по-кликом на засадниче наше стано-вище, голосуватимемо проти зако-нопроекту. Український нарід не дасть себе вломити. Накинено Йо-му насильно боротьбу підійняв і всіми засобами провадитиме її по-слідовно аж до перемоги — аж до

зреалізування його національного ідеалу, бо «światłana przyszłość dla kłórej przysięgały narody, istnieje».

Опісля сен. Познер (П. П. С.) зацвив, що його клуб голосувати-ме за законом «з огляду на дер-жавний інтерес». Проти соймового проекту виступив гостро поміщик сен. Смульскі (Х. Д.), як проти «насильства над конституцією, руї-ни рілнничого промислу, та вбив-ства почуття справедливості». Пі-сля короткої промови сен. Ви-слоуха, приступлено до подріб-ного розгляду поправок комісії. Управитель м-ства зем. реформ Радван займав ста-новинше до поодиноких поправок. Народи сенату над законом трі-вають дальше.

По широкому світі.

Учасність Італії в конференції мі-ністрів загранічних справ є ще сумніва. Вся італійська преса, як урядова так і опозиційна, займає дуже здержливе становище до справи гарант. пакту, опорокідуючи твердження Франції й Лісоюзників, наче би Італія була близько заін-тересована у гарант. пакті з огля-ду на небезпеку австро-німецької алуки. Італія твердить, що така алука й так не може послідувати без згоди Італії, а зрештою — в цій справі Франція, Польща й ЧСР багаторо більше інтересована ніж Італія.

Німеччина заплатила 5, вересня ц. р. 30 мільонів зол. марок — ти-тулом зобов'язань прийнятих у ми-нутор, льондонській конференції (виконання плану Доза).

Гинденбург збирається обіхати звільнене від Французів Порура. Йому готовлять надзвичайно саз-точне прийняття.

З Закарпатської України по-відомляють, що в Ужгороді від-булась довірочна нарада тамошніх політиків, на якій пос. Камінський, Щерещкий, д-р Егресі і д-р Бра-шайко рішили скласти спільну по-ву опозиційну партію під назвою «Руська народна партія». 20. верес-ня має відбутись партійний конгрес.

За тюремними мурами.

Як нас повідомляють, в неділю веч-ром проголосили політичні в'язні го-ло-

вілку в тюрмі Баторіє з приводу до-шкульностей і незгідних з постановою закону заборон для політичних в'язнів. В понеділок справи розпочалась голо-вілля, супроводжена ворожими окликами 7-мі год. пенсвом змалася поліція.

Ві-втовок крики наповнили пілу тюрми. Вито-п двері, усі тюрма хвиля хохором. Комісари поліції, які не брали участі в головіллях, кончили найбільше. В середу в'язнем крім піллі змалася й кіна под-ня з поліційною гареткою. Говорили, що в'язня прийшла з якимсь в'язнем засудже-ним на смерть, щоб його відвести до Врідлока на екекуцію.

Одначе небезпак діялось, що поліція має інші наміри.

В четвер відбулася в тій справі нарада адвокатів.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-родна фортеця, це певний захист у добі лихоліття!

Господарка народнім майном.

(Історія одної фондації)

Бл. п. о. Йосиф Фоліс, парох в Скиншіві і посол до Ради державної, помер у Ві-дні 9. жовтня 1917 р., полишаючи свій ма-ток Скшів на сядівничо-огородничу школу для воєнних сиріт го-хат. об'язу й української народності. Маєток склада-ється з 45 моргів поля з сіножатями (крім 5 моргів, що полиши був синові), 10 моргів саду з огородами і господар-ськими будівлями і 19 моргів ставись-коім було польським турбінним май-ном, що не був в руку. Для завідування цим фондацією мався створити кураторія, зложена з митрополита, представників то-варств «Сльського Господарів», «Просві-ти» і «Наук. Тов. ім. Шевченка» та його сина. Маєток був ласий злищеній сирі-тові піллі, а в часі польсько-української війни потерпіла всі будинки: обширне по-мешкання, офірини, стаїні більша і мен-ша (все муроване), стодала з шпихлем. По смерті батька завідував маєтком його син, бл. п. Михайло Фоліс, а коли 19. березня 1919 р. Польня його розстріляла, устано-вив суд куратора в особі д-ра Ев. Гао-зденського, адвоката у Львові і сандича митрополитич. дібр. На внесення куратора львівський суд внарезував пілу реалі-зацію п. Деконі, вдові по сандичу, на 3 роки, а опісля знову на 3 роки до 1925 р. включно. Родина бл. п. Фоліса, бачучи, що п. Деконі нищить будинки, та що че-рез підарендування селянам піл, сіножа-тей і саду по значно вишій ціні, як самі платять, використовує фондацію, хотіла сама взяти посією Скиншів, особли-во, що дві сестри фондатора вдова по адвокату бл. п. П. Літвинській і братовладці по бл. п. о. Аут. Фолісі живуть в убоже-стві. Одначе через адвокатські крутки ро-дина фондатора не могла цього осигну-ти. З причини процесу за 5 моргів по бл. п. Мих. Фолісі, який вела родина з 6 го-сподарств о. Фоліса, не міг суд видати декрету ліквідації, бо акти ходили по всіх інстанціях. Остаточно ц. р. суд видав та-кий декрет і слід було сподіватися, що

клим поліщуку.

„Із трикутника смерті“.

Ридала ліра і про мужицьке горе словами оповідала. Оповідала про те, як мужицька доля „гірко сліз-ми плаче“, коли в сухих очеретах тільки „голодні пілнічні вітри“, а важкі хмари, що над верховіттям черев, слухали й мовчки тікали...

Низько схилені голови подорож-ніх враз підвелися і голосні вигукки здалися в голосом ліри, які, наче довгий батіг, немилосердно хльоста-ли лише неба.

— Горілки!.. Дайже горілки, щоб гартувалися жиди і кости!

Повна самогоном чарка знову пішла від рук до рук, але чоловік, що з котичими вусами, наче не по-мічав її. Він з усієї сили гатив себе кулаком по голові і надригаючися, кричав кудись у млу лісів:

— Хібаж це пісня? Це лайка, прокляти, а не пісня!

Повернувшись до сліпого зі злобою:

— Ти кого, старий дурню, так лаєш? Кого проклинаєш?

Застогнав сліпий і все враз за-гикло, один лише гомін лісів ко-тився у дальчез незнану.

Туга, як злодійка, підкралася й

сіла коло барильця з мішним само-гоном. Забулися пити. Мовчки ру-халися далі і слухали, як скрипіли колеса у возі, як шуміли дерева навколо. Слухаючи, хотіли всі враз припасти головами до полудрабків і гірко заридати над своєю безпо-радістю.

Раптом щось таке, наче тінь пе-ред возом. Придивившись, поба-чили, що по дорозі, ледве пересту-паючи з ноги на ногу, йшов хтось сіренький і маленький. Побачивши, всі віджили наче:

— Гей, чоловіче добрий! Хто ти й куди йдеш сам один в таку те-ряву? Иди до нас, так ніг не над-риватимеш! У нас туга в душі, так за те можемо втішити серце! Иди сюди, а тут і самогон, і музика є... все тут є, тільки щастя не має, бо щастя, то жарт один кецький!.. Ходи!

Прохожий хвилину стояв неру-хомо і мовчки, позирав на віл, де сиділи такі дивні люде. В його грудях говорило щось таке, як пе-редчуття чогось недоброго, але тіло чуло страшну втому, яка на-стирливо тягла його до воза.

— Ну, товаришу, скоріше! Ве-селіше стане нам і тобі. Знеси-лися, бідний, так хай відпочинуть хоч ноги твої!

Ще одна хвилина вагання й не-рішучість прохожого стала рішучістю і він сміливо підійшов до воза. Вилізавши на віл, витирав полою шинелі чоло й ніяково го-ворив:

„Проклятуща дорога... Ноги не можна витягти з грязюки... Ледве-що трицять верст прошкандибав за день... Іду, що аж під грудьми заболіло, а з того нічого. Нема сили, що колись була, бо все „трикутник смерті“ зів“.

— Так ти такий-же козак, як і ми? Як так, то й доля наша од-накова. Поглянь лиш навколо, яка пітьма скрізь! Вертасмо додому з порожніми руками. Ха-ха-ха!.. І ти, як видно також так. Горілки! Пий товаришу! Самогончик, як па-точка. За останнє купили, аби тільки якась радість.

Подорожній узяв із рук вусато-го чарку і зразу ж викинув. Налили ще одну і він так саме, як і першу, хильнув аж до самого дна, вже більш не вагаючися.

— Так ти й справді гарно змі-єш пити! Пий, товаришу! Пий, скільки влізе, бо тільки з горілкою можна нам жити на світі.

І подорожній пив і пив.

Старий лірник знову зів до неба своїми руками знову заридала ліра.

Далеко на сході, над лісами та туманами, серед хмар стало бли-мати щось ясноче. Як за хвилину з'явився сірий місяць і кинув на них скупий жмуток світла. Здрігнулися з такої несподіванки, а де-рева, що здох дорогий, стали чу-дернацькими велетнями, які, здава-лося, вели проти них тиху змову. Шкіряний кажан сполохано го-тувався кудись понад самими мо-ловами, а в глибині лісів з трівож-ною розпущено загукали сови.

Та подорожні не звертали на це ніякої уваги. Чарка з самогоном пішла ще жвавіше і ще голосній-ше заходилася ліра.

Прохожий товариш, захмівшись мозок, як до себе самого, говорив до них:

— Кажу вам, що чоловік, який він живе, мусить лиш про себе дбати! Щоб там не було, а треба якось жити.

Подомай, поторош все, але хліба кавалок май завжди. Я не такий дурень, як вам здається, щоб вер-тати з порожніми руками. Ні, ось моя праця і старанок!..

І він із усією силою вдарив себе кулаками в груди.

Три американських папірці по 100, а коли їх скласти в один па-пірець, то буде лізму 300. Кажу

НАДІСЛАНО.

Гентенологічне Забедення
як також лічення кварцевою лампою
і дієтермією

Д-р Аксельрад
в Чорткові.

рикового монополію американській спілці
„International-Main-Consumption“. Умова про
визначення зобов'язала спілку дати Польщі в
момент підписання умови позички в сумі
6 мільйонів доларів. Крім цього має на-
значити спілка дожити ще двох шість
мільйонів доларів титулом інвестицій в мо-
нополію залізничних ліній. Визначено монополію
спілкувати 20 літ. По тім часі спілка має
віддати державі ціле підприємство разом
з усіма акціями без відшкодування.
— **Нові трійливі газ.** Завдяки най-
новішим здобуткам науки і техніки світ
знайомлений з відкриттям трьох нових,
триліпних газів. Вони називаються: дифе-
рентіальні, хлоридофеном, і
диферентіальні. Це не три відомих
гази зі зрозумілими прикметами. Від
першого людини моментально сліпає, від
другого людина миттєво гине, третій може
знищити життя на просторі шість про-
мілей на протязі 6-ти місяців. Розвиток
науки з огляду на людство дедалі про-
клятий.

Бібліографія.

Нові книжки:

Микола Чайківський: ЗА СИЛУ СОН-
ЦІ. Фантастичне оповідання для молоді
з медалькою майбутнього (з 5 мільйона-
ми П. Хомодового). Накладом Українсько-
го Педагогічного Товариства. Львів 1925,
8°, ст. 192.

Петро Мурський: ПАН МАЙСТЕР КО-
ПИТКО. Комедія в 3 діях. Накладом
автора. Львів 1925, 16°, ст. 48.

Іван Лепорський: ЯК ПРИНОРОВА-
ТИВАТИ ПОМІЧНИ ПОГНОІ. Накладом
Спілки експонатів потасових солей
у Львові 1925, 8°, ст. 22.

НОВА УКРАЇНА. Прага 1925, ч. 2—3
«світло-ліній», ст. 174. Зміст: 1) М.
Шалован: Хто несе Україною. 2) К.
Мандрика: Державне будівництво. 3) К.
Саватський: Соціалістичний Інтернаціонал
ж ССР. 4) Вірші: Леонід Мосендз.
«Закон». Євген Малайчук: «Несмертність».
Юрій Давидан: «3 літосних днів біжучих».
М. Смушка: «Полон». 5) М. Сергійчук:
Мій роман. 6) Долгач: Тіні позички
днів. 7) Н. Грек: Бовт. 8) Е. Ман-
люк: Вітер з Харкова. 9) М. Галаган:
На третьому міському майдані. 10) Л.
Кобилянський: Угальське посольство в Ту-
счичіві в 1918/19 р. 11) Гомолянич:
Галбж і творчість. 12) Шалован: По за-
мислі д. Гомолянич. 13) М. Степанчук:
На західно-українських землях. 14) М.
Галаган: Панська психологія. 15) Киянич:
Галбж і творчість. 16) Шалован: По за-
мислі д. Гомолянич. 17) Шалован: По за-
мислі д. Гомолянич. 18) Шалован: По за-
мислі д. Гомолянич. 19) Шалован: По за-
мислі д. Гомолянич. 20) Шалован: По за-
мислі д. Гомолянич. 21) Шалован: По за-
мислі д. Гомолянич. 22) Шалован: По за-
мислі д. Гомолянич. 23) Шалован: По за-
мислі д. Гомолянич.

ХЛІБОРОБСЬКА УКРАЇНА. Відень. —
Книжка пята. Рік 1924—25, ст. 398. Зміст: По-
дзяк У. С. Х. Л. тин, хто спичився по
«назиди» V. ж. «Хліборобської України».
1. Сергій Шемет: Микола Міхновський.
Посмертні гадки (з портретом). 2. Ури-
вок зі «Спогадів» Гетьмана Павла Скоро-
падського: Від початку 1918 р. до про-
голошення Гетьманства. 3. Василь Липи-
нський: Листи до Братів-Хліборобів.
1. Проф. О. Озарченко: Основи моно-
нальної валюти. 5. Генерал П. Залеський:
Завдання розумного і чесного правитель-
ства на Україні. 6. Василь Липинський:
3 приводу статті генерала Залеського.
7. П. П. Ко: Євген Іванович з Скоро-
падських Милорадовичів. До 25-х роковин
і смерті (з портретом). 8. Г. Адам Мон-
тезюр: «Дух нації» і «Дух землі». 9. Ва-
силь Липинський: Покликання «Варягів»
чи організація хліборобів? «Ілька» у-г
з приводу статті Е. Х. Чикаленка: «Де-
якіх?» (Захислення). 10. З минулого: По-
жет Олександр: Два листи Гетьмана Бо-
гдана Хмельницького і Івана Виговського
до Купців Бранденбургського Фей-
оїза Вітгельма (з фотографіями листів).
11. Посмертні гадки: Адам Рокіньскі:
Некролог (з портретом). 12. Біжучі листи

ОПОВІСТКИ.

Український мішаний хор Д. Мотви:
У віаторок 22. IX. — Тернопіль.

**Репертуар Українського Наддні-
пряньського Театру О. Мітчанч:**
Хорошків. Сала Сокола.
19. IX. «Він».
20. IX. «Майська ніч».
21. IX. «Казка старого млина». (прощаль-
на вистава).

За редакцію відповідає І. Рудницький.

Модні матеріали жіночі і мужеські.

Шовки, атласи, плюші і велюети.

Сукна на футра, сукна і убоання студ.

Полотно, шифони, хустки, кофачки і т. п.

Найдешевше

у ФІРМИ

РОМАН ЗУБИК

Львів, Галицька ч. 10.

4-2 6-10

СКУЛІСТ

Д-р Г. ІГЕЛЬ

лікар Народної Лікарні

ординує в очних недугах

у Львові при вул. Ягайлонській 20.

431

4-10

Заява.

Заявляю, що непорозуміння між мною
та поодинокими Гомоляничем Рогатин-
щином та членами українських Інституцій
і українськими Інституціями зокрема, під
ком усунені, а в великій мірі я особисто
був їх причиною.

Цією дорогою почуваюся до грома-
дянського обов'язку перепросити всіх, а з
окрема Х. Сташину Ковчак УПТ, а Ро-
гатин, та Х. Учительський збіг рогат.
української бібліотеки та без застережень
стану до спільної з ними праці.

Обидва, являючи Х. Учитель. Зборили на
загальних зборах філії «Промисли» в дні
1. червня н. р., прилюдно відкинуто і на
цьому місці всіх Шан. Товаришів зокре-
ма широким переконанням. Заявляю, що сво-
єї постанови твердо та широким держатися
був до кінця.

Заявляю, що за виконком помі-
нених вісників: «Я вогонь вогонь» та «Ах той
Угорин», я не є автором брошури «На-
чисту воду» й тому за її зміст о с о б о
б і с т о не відповідаю. В другому то-
мі журналу «Рогатинськ» я не був авто-
ром статті на особисті теми, як виконком
пірша «Смужка півня».

Микола Угрич-Безгрішний.
В імені Учительського Збору приймаємо
491 по яким до відома. 1-1
Д-р О. Турчаківський, Григорій Загорака.
Свідок: Антон Кухаренко.

Зі спорту. Між Ж. К. С. Гасмоня
і У. С. К. Угричівський відбулися на
площі Ж. К. С. Гасмоня за участю
своюю розпочало (під час трагедії ЛП і 8)
в понеділок, дня 1. р. н. в год. 2-30 по-
лучили товаришів змагання копаного м'яча.

Дрібні оголошення.

Дрібні оголошення — віддуть проміщення. Світ-
лик. Софії 22. 47 3-3

СУБСТИТУТ нотаріальний пошукує по-
свід. Зголошення до Адміністрації під
«Субститут». 454 2-3

АКАДЕМІКОВІ неурядовому вишайм у
спільний покій. Потонського 14. І. п.
Ганком. 490 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст у вечірніх і шкільних
недугах

д-р Іван Гоминевський

лікар Загального Шпиталю і Народ-
ної Лікарні

ординує при вул. Пекарській 26
від год. 3-5. 2-3

АДВОКАТ

Д-р Теодор Михайлівський

веде від 1. вересня адвокатську
канцелярію

В ЖОВНВІ

350 в домі бл. п. д-ра Короля, 9-15

АДВОКАТ

Д-р Александер Паєнцкій

веде канцелярію

у Львові, вул. Підвалі 9. II. п
62 (Староградська). 10-12

Важне для жіночих шкіл!

ФІЛЯРЕТ КОЛЕССА: Українські на-
водні пісні в триголосному укладі на
жіночий хор. Вип. I і II, по 250 зод.
у львівських книгарнях і у автора вул.
Голомба 7. II. 1-1

КУРСА КРОЮ

суконь і білий найновішого систему
розпочинаємо 1. жовтня 1925. Нафта на
обох курсах буде відбуватися що для че-
реш 3 місяці від 6-8 год. вчором.

Вписи на поодинокі курси, або на оба
курси разом, приймаються що для від
год. 8-1 і 3-6 полов.

Жіноча спілка промислова
486 1-3 «ТРУД», Львів, Ринок 39 (вл. дім).

ВПИСИ

на річні і 5-місячні мужеські
і жіночі курси, курси
торгівельні: Софії ГЛЮ-
ЗІСЬКОЇ Ecole Reforme Писня 14
на новий відділ: від 11-1 і 5-7 ще тільки
до 1. X. По 1. X. прийняти залежить
від позвол. Мін. Оплата зод. 10. Вписове
409 зод. 2. 1-1

„Пан Майстер Копитко“

комедія в 3 діях з передмістянського життя.

НОВІСТЬ відповідала на яваторську спечку
Дістати і замовити можна по всіх
українських книгарнях. Ціна 690 зод.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАНЬ!

З новим сезоном зловати наші Вл.
Гості й Члени не омитають наших робіт
суконь і жін. та муж. білля, бо ми даємо
хліб і науку кількадесяти нашим ді-
тятам і робітницям, виконуємо шкільну
роботу від найсміливішої перебірки до
вибагливих стріч та численні справді де-
шевші піни. Для н.к. молоді 30 пр. збірка у
всіх роботах. До костюмів і плащів пер-
порядний кравецький майстер. Вписи на
3 міс. осінні курси крою суконь і
білля та курси білого гафту прийма-
ються щодня. Год. прийняти від 8-1. і
від 3-6 поп.

Жіноча спілка промисл. «ТРУД»
373 Львів, Ринок 39. (вл. дім). 4-4

Накладом Ставропільського Інституту
у Львові, почалося нове видання

Св. Євангеліє

в малім форматі. Ціна 12 дол.

Текст з червоними обвідками.

Крім него пролетять

ЗБІРНИК ЦЕРКОВНИХ І

ЛІТУРГІЧНИХ ПІСЕНЬ

на мішаний хор

д-ра Ст. Людкевича.

— Сільським хорам поручається. —

454 Ціна 3 зод. 2-4

СВИТКИ

ФУТРА МІСТОВІ

КУРТКИ

на догідні сплати

СТАНІСЛАВА ВРОНСЬКОГО СИНІ

422

Львів, площа Маріївська 10.

1-1

90 літ істнує

фабричний склад сукна і вовняних товарів

ІВАН ВАЛЛАХ І СИН

у Львові — РИНОК 33.

поручає на біжучий сезон в величезній либорі Новості і краєв. і загр. на одяги му-
жеські, костюми і жіночі плащі, матеріали на бунди і пелерини, кози на коні і не-
дужа. Уочар добірний, піни низькі.

485 ПЛЮШІ НА ЖІНОЧІ ПЛАШІ, КРАВЕЦЬКІ ДОДАТКИ. 1-1

ПОТРІБНА НЕГАЙНО

інтелігентна жінка
в середнім віці
до ведення хатного
господарства і кухні
у священника віщого.
Зголошення з усі-
ма до уряду про-
хального, Гомоля-
ка п. Іос. 479 2-2

ПАРЦЕЛЯ

будується
на Замків Воді
корисно до набуття.
Відомість Вільневско-
го 3. II. п. 10. 488

СТУДЕНТИ III. р.

права наявля пер-
спективу в матримоні-
яльній пілі з пан-
ного, котраб допо-
могла йому укітати
студію. Зголошення
до Адм. «Піла» під
«Рожа». 484

ХТО знає, де

знаходиться Які
Петрович Гар-
кавний в київській
губернії, що прибув
до Галичини з вій-
ськими Петлюри та
має перебувати в За-
хідній Галичині, буде
ласкавий дати знати
за винагородженням
до Адміністрації. 471

СТУДЕНТКУ на ме-

пикання і харч при-
ймається. Інформації в
Адміністрації «Піла».

Видав. Видавничої Спільн. «Діло».

З довканді Видавничої Спільн. «Діло» Львів, Ринок ч. 10